

"Αγριν Αττικής ἀποικια τῆραχη, σειρας κουλόφυτη
τὰς καστρίφιας Εύβοια ὁ δοῦλος εἰπεῖν Στρυμόνι.

ΤΗΛΥΧΕΙΡΙΣ Λόχιον Αθηναϊον τοιούτῳ.

Πλούταιον:
(Μανδύανος)
Σεραπικον.
Βιβλία Επικ.
53.

Τίποτε νιντεράσαι πολύπονον γενετέλε χήρον,
Καῦρος Αθηναῖον; χαλκόδι θεῶν ἄτερ ψυχήν.

Οζ χρέ θεργατὸν ἔστι, πρὶν ἀν μονίσαις ἀπὸ Τροίων
Ρήσους ανεργοτες καλάνη παλιν δὲ τὸ άροτρόν
Κρήνην ριάχιον. τότε δὲ τὸ τέργανόδος αροισθε.

Ταῖς ταῖς θεοῖς χρησταῖς, οὐ οἰρατοῦτος Αγρινοὶ τρολαῖς παγήθη
ἄρδαρ, οὐ τὸ Ρήσου σῆμα μνήσεις αροιτούσις ἀνιδανοταῖς δοταῖς
ναι καταθύντες τὰ δοτά εἰς χλαυδα θόρηγες τὰς μονίδανον ταῖς ταῖς
Στρυμόνα

Οι νέι δὲ κατιχοτονεις βαρβαροτες χήραι διαβατει τα ποταμού
εινάντον. Αγριν δι σπονδὰς ποντίφυνον εργάζοντας ανατηλεῖ
τοῦ βαρβαρούς μαδία - τοιούτοντος τοι Στρυμόνα μετὰ τοῦ
οερωνταλος διελθει τοῦ τε δοτα τοῦ Ρήσου κατέρρεψε
παρει τα ποταμού, τοῦ χείρος ἀποσταρρώσαντι τοῖχοι
πρόστοιν οὐδαμ. Ινδαράς δὲ οὖν ορχάσατο. Κατὰ δὲ τοι πατέρα
εγενέσθη τριτη μνήσις. Ήρδε οἱ βαρβαροι μετὰ εργάτων ἀπέραν
ειλάκη τοι τούτον οἶδα εἰρηνεύοντο. Διηδάκουν Αγρινοὶ
παραβαθει τας σπονδας. οὐ δὲ οδὺν τῷδε ἀδικει. σαίδα
οθαν μὴ τρέπεις οὐδέρας, οὐ τρέπεις μνήσεις. Τοτε τοι τρόπον τας
Εύβοια ὁ δοῦλος Αγρινοί σιντονει τοι πόλιν Αγρινούς εινάντον

Théodore
Στρατηγον
Lib. VI. § 53. p. 212

in Raoul-Rochette,
Colonies Grecques
Paris 1815
v. IV. §. 41-42

Colonie Athénienne à Amphipolis.

Une nouvelle colonie Athénienne fut envoyée en Thrace à Amphipolis, la 4e a. de la LXXXVe olypiade, 437 ans avant J.-C. Cette colonie avait pour chef Agnon, fils de Nicias, et il paraît qu'il s'établit d'abord à Eione, comptoir maritime à l'embouchure du Strymon, et à 105 stades d'Amphipolis. ---

Polyen raconte que les Athéniens, voulant établir une colonie à Amphipolis, envoyèrent consulter l'oracle sur les moyens de prévenir à l'avance des désastres qu'ils y auraient essuyés.

L'oracle répondit, et Polyen nous a conservé cette réponse, que les dieux ne protégeraient leur entreprise que lorsqu'il auraient rapporté de la plaine de Troie dans sa terre natale le reste de Rhésus.

Cette ordre ayant été heureusement exécuté, Agnon partit pour la Thrace, chargé de la précieuse dépouille qui devait lui assurer la conquête.

Mais les barbares que Thucydide nomme les Edoniens, étaient dispersés à lui disposer le passage du fleuve, et Agnon fut obligé de conclure avec eux une trêve de trois jours.

Il profita de ce délai pour faire passer pendant la nuit le Strymon à son armée, et après avoir enserré sur la rive du fleuve les os de Rhésus, il appliqua sans relâche pendant cette nuit et les deux autres qui suivirent, à éléver un mur contre les attaques des barbares.